

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o Zup 154941 24 Zupž
Brčko, 08.04.2024. godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, po predsjedniku suda Damjanu Kaurinoviću, povodom zahtjeva za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku podnesenog od strane stranke u postupku K.d.o.o.B., zastupanog po zakonskom zastupniku – direktoru V.P., na osnovu odredbe člana 15. Zakona o zaštiti prava na suđenje u razumnom roku („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 2/21), odlučujući o žalbama stranke u postupku izjavljenim dana 11.03.2024. godine zbog neodlučivanja u zakonskom roku o njegovom zahtjevu i dana 19.03.2024. godine protiv rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o Zup 154941 23 Zup od 11.03.2024. godine, dana 08.04.2024. godine, donio je

R J E Š E N J E

I

Odbija se kao neosnovana žalba stranke u postupku K.d.o.o.B. izjavljena dana 11.03.2024. godine zbog neodlučivanja u zakonskom roku o zahtjevu za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku.

II

Odbija se kao neosnovana žalba stranke u postupku K.d.o.o.B. izjavljena dana 19.03.2024. godine i potvrđuje rješenje Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o Zup 154941 23 Zup od 11.03.2024. godine.

Obrazloženje

Rješenjem Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Zup 154941 23 Zup od 11.03.2024. godine (u daljem tekstu: prvostepeno rješenje), odbijen je kao neosnovan zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku u predmetu broj 96 o P 110585 18 P. Prvostepeni sud u obrazloženju pobijanog rješenja navodi da je nakon uvida u spis predmeta broj 96 o P 110585 18 P i izjašnjenja postupajućeg sudije u tom parničnom predmetu zaključio da nisu osnovani navodi podnosioca zahtjeva da je povrijeđeno njegovo pravo na suđenje u razumnom roku. Naime, prvostepeni sud je utvrdio da se postupak u naprijed navedenom parničnom predmetu nije mogao ranije završiti, i to zbog postojanja objektivnih razloga (neblagovremena dostava nalaza i mišljenja angažovanih vještaka, štrajk advokata tokom 2019. godine, nakon tri godine vođenja postupka konačno preciziranje tužbenog zahtjeva i eventualnog tužbenog zahtjeva, odnosno tek nakon tri i po godine od pokretanja parničnog postupka podnosilac zahtjeva konačno utvrđuje šta traži od tuženog, odnosno kakvu sudsku odluku predlaže za donošenje, bolest pojedinih učesnika u ovom postupku - punomoćnika parnične stranke i postupajućeg sudije, te

vanredni angažman postupajućeg sudije na izradi presude u složenom krivičnom predmetu zbog iznenadne smrti predsjednika krivičnog vijeća čiji je član bio postupajući sudija), pri čemu je imao u vidu i da se, u konkretnom, radi o složenom predmetu i u činjeničnom i u pravnom smislu, istovremeno vodeći računa o vrijednosti spora, a što je sve u svojoj ukupnosti zahtijevalo posebnu pažnju i postupanje. Takođe, prvostepeni sud je uzeo u obzir da su urgencije stranke u postupku (tužioca u pomenutom parničnom predmetu) uslijedile tek nakon zaključenja glavne rasprave, kao i činjenicu da je stranka u postupku prvostepenu presudu kojom je odbijen konačno opredijeljen tužbeni zahtjev primio dana 04.04.2023. godine, a predmetni zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku podnio dana 08.04.2023. godine (dakle, četiri dana nakon prijema prvostepene presude).

Dana 11.03.2024. godine stranka u postupku K.d.o.o.B. (u daljem tekstu: stranka u postupku) je najprije izjavio žalbu u ovoj pravnoj stvari jer Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine nije odlučio u zakonskom roku (60 dana od dana prijema zahtjeva) o njegovom zahtjevu za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku, a zatim dana 19.03.2024. godine i žalbu protiv prvostepenog rješenja u kojoj je u bitnom istakao da navodi iz obrazloženja pobijanog rješenja ne potvrđuju zaključak prvostepenog suda da se, u konkretnom, radi o složenom postupku kako u činjeničnom, tako i u pravnom smislu, te da je zbog toga predmetni zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku neosnovan. Pozivajući se na praksu Evropskog suda za ljudska prava i Ustavnog suda stranka u postupku u konačnom ističe i da je dužina parničnog postupka, koji još uvijek nije pravosnažno okončan, prekomjerna i da nije zadovoljila kriterijum „razumnog roka“, te predlaže da ovaj sud zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku usvoji, odnosno da utvrdi da je zahtjev osnovan.

Žalbe stranke u postupku nisu osnovane.

Polazeći od žalbe izjavljene dana 11.03.2024. godine iz razloga što Osnovni sud Brčko distrikta BiH u zakonskom roku od 60 dana nije odlučio o zahtjevu za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku (odredba člana 14. stav (2) Zakona o zaštiti prava na suđenje u razumnom roku), ovaj sud, a imajući u vidu svrhu postupka zaštite prava na suđenje u razumnom roku (ubrzanje sudskog postupka), nalazi da nema mjesta uvažavanju predmetne žalbe u situaciji kada je prvostepeni sud dana 11.03.2024. godine (dakle, istog dana kada je izjavljena predmetna žalba) već donio rješenje kojim je odbio predmetni zahtjev stranke u postupku, što dalje implicira da je u momentu podnošenja žalbe svrha zaštite prava na suđenje u razumnom roku već bila postignuta.

S tim u vezi, neosnovani su i navodi istaknuti u žalbi od 19.03.2024. godine izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja kojim je odbijen kao neosnovan zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku.

Naime, zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku je podnesen četiri dana nakon prijema prvostepene presude kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužioca kao neosnovan (presuda dostavljena punomoćniku stranke u postupku dana 04.04.2023. godine, a isti preporučenom pošiljkom dana 08.04.2024. godine podnio predmetni zahtjev), iz čega proizilazi da u datom momentu nije ni bilo svrhe da se

udovolji zahtjevu stranke u postupku, jer je svrha i cilj odlučivanja o zahtjevu, prvenstveno određivanje roka u kojem je sudija dužan preduzeti mjere radi rješavanja predmeta (član 13. stav (2) Zakona o zaštiti prava na suđenje u razumnom roku), što bi u konkretnom značilo nalaganje izrade presude u određenom roku (a koja je već u tom trenutku bila izrađena). Stoga, kako zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku nije podnesen prije okončanja prvostepenog postupka, nego nakon donošenja odluke u predmetu na koji se zahtjev odnosi, isti je bespredmetan.

S obzirom na navedeno valjalo je odlučiti kao u dispozitivu rješenja na osnovu odrebe člana 15. stav 6. Zakona o zaštiti prava na suđenje u razumnom roku.

PREDSJEDNIK SUDA

Damjan Kaurinović